

Î N C H E I E R E

15 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului orășenesc Căușeni cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 06 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 06 octombrie 2016 Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului orășenesc Căușeni prin care a solicitat anularea deciziei nr. 3/22 din 01.07.2016 cu privire la elaborarea planurilor geometrice în scopul formării bunurilor imobile.

În motivarea acțiunii a invocat că la 19.07.2016 în adresa Oficiului Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat a parvenit spre control administrativ decizia nr. 3/22 din 01.07.2016 cu privire la elaborarea planurilor geometrice în scopul formării bunurilor imobile.

A indicat reclamantul că consecutivitatea formării bunurilor imobile este stabilită de Legea nr. 354 din 28.10.2004 cu privire la formarea bunurilor imobile, iar, Consiliul orășenesc Căușeni nu a respectat cadrul legal în vigoare și a emis decizia cu încălcarea competenței, ceea ce duce la nulitatea actului.

A menționat că la adoptarea deciziei vizate, Consiliul orășenesc, nu a respectat prevederile art. 9 alin. (2) din Legea nr. 317 din 18.06.20103 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale care, stabilesc că actele normative ale autorităților publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor, precum și hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

A relatat reclamantul că, respectând procedura prealabilă, la data de 02.09.2016, a notificat organul administrației publice locale despre actul administrativ considerat

ilegal, solicitând în termen de 30 zile abrogarea deciziei în speță, deoarece contravine legislației în vigoare.

La 23.09.2016 Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat a primit răspuns la notificarea expediată anterior, în care Consiliul orășenesc Căușeni a decis prin decizia nr. 7/10 din 06.09.2016 de a respinge notificarea din 02.09.2016.

A mai susținut reclamantul că, în cazul în care consideră că un act emis de autoritatea administrației publice locale este ilegal, Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat notifică autoritățile locale emitente despre ilegalitatea actului verificat și solicită modificarea sau abrogarea totală sau parțială a acestuia. În cazul în care, în termenul stabilit, autoritatea locală emitentă și-a menținut poziția sa, sau nu a reexaminat actul contestat, Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat poate sesiza instanța de judecată în termen de 30 zile de la data primirii notificării, refuzului de a modifica sau de a abroga actul contestat.

Prin hotărârea din 14 noiembrie 2016 a Judecătorei Căușeni, cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului orășenesc Căușeni cu privire la anularea actului administrativ a fost respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Prin decizia din 06 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat și menținută hotărârea din 14 noiembrie 2016 a Judecătorei Căușeni.

La data de 14 septembrie 2017, Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat, a declarat recurs împotriva deciziei din 06 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a interpretat și aplicat în mod eronat legea și normele dreptului material, nu a aplicat legea care urma să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Menționează recurentul că pricina a fost judecată în absența unui participant la proces, căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 06 iunie 2017. Conform materialelor cauzei decizia instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 10 iulie 2017, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc. Recursul declarat la data de 14 septembrie 2017 se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care

acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat împotriva deciziei din 06 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală